

bor i den Kommune. Det er jo bestemt i § 10, at den Skat, der skal svares i Erhvervskommunen af den, der bor uden for Kommunen, beregnes efter $\frac{2}{3}$ af hans Indtægt, men er det saa Meningen, at det er $\frac{2}{3}$ af hans virkelige Indtægt, eller er det $\frac{2}{3}$ af Indtægten med disse Tillæg, som ere bestemte i § 7? Det vil gøre en meget betydelig Forskel, og jeg kan, som sagt, ikke se, at det er tilstrækkelig klart fremhævet i selve Loven.

I det hele vil jeg sige om denne Lov, at den maa egentlig betragtes som et Offer, som Landet kommer til at bringe over for Købstæderne. Købstæderne faa i denne Lov, om jeg maa ytre det, baade i Pose og i Sæk. De faa alle deres Ønsker tilfredsstillede. De faa det, som de i saa mange Aar have krævet: Ret til at beskatte Aktieselskaber og Ret til at beskatte udenbysboende, men os ude paa Landet giver denne Lov i alt Fald et meget betydeligt Arbejde. Man skal nu paa Landet forlade et gammelt Grundlag for Beskatningen, nemlig Formuen. Man har jo i de allerfleste Landkommuner hidtil bygget hele Beskatningen paa Formuen, men nu skal man forlade dette Grundlag, som er temmelig let at arbejde med, og beskatte efter det samme Grundlag, som bruges i Købstæderne, Indtægtsprincippet, og det at finde Landmændenes Indtægt vil i Praksis vise sig at være meget vanskeligt. Det vil blive en meget vanskelig Opgave at løse, men det maa man jo finde sig i. Jeg tror imidlertid, at Loven, naar den skal udføres i Praksis, vil volde alvorlig Besvær i Kommunerne. Ogsaa af den Grund er det ønskeligt, at den paa alle Punkter foreligger saa tydeligt som muligt.

Tolderlund: Det er i Anledning af de Udtalelser, der faldt fra den sidste ærede Taler, at jeg vil sige et Par Ord. Jeg opfattede ham saaledes, at han mener, at der er Forskel paa Aktieselskaber og Forbrugsforeninger. Jeg er af den modsatte Mening og tror, at Forbrugsforeninger lige saa vel som Aktieselskaber ere oprettede for at indvinde en Fordel. Hvad enten den kommer direkte som et Overskud eller derved, at vedkommende Medlemmer faa deres Varer billigere, er Selskabet i alt Fald oprettet af pekuniære Hensyn. Jeg vil derfor opkaste det Spørgsmaal til det ærede Medlem, hvori han vil sætte Forskellen f. Eks. mellem en Aktiesukkerfabrik og en Andelssukkerfabrik. Den første bliver skattepligtig, men Andelsforetøgendet

skal vel være frit efter hans Opfattelse. Da vi i sin Tid i 1884—85 behandlede en Lov om den kommunale Beskatning her i Tinget, vedtoges der et Ændringsforslag med overvejende Majoritet, som netop gik ud paa, at alle Andels- og Forbrugsforeninger skulde beskattes paa samme Maade som Aktieselskaber.

Indenrigsministeren (Enevold Sørensen): Det ærede 3die Medlem for 10de Kreds (Schultz) omtalte Forbrugsforeninger og deres Skattefrihed. Jeg tror, at det ærede Medlem noget overdrev den Betydning, som Frihed for at svare Skat af en ret imaginær Indtægt vil have for Forbrugsforeninger, som om der derved vilde opstaa en stor Forskel i Konkurrenceforholdet mellem Forbrugsforeninger og næringsdrivende. Jeg skal i øvrigt henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at denne Sag er før afgjort i dette høje Ting, idet det Forslag om kommunal Beskatning, som vedtoges her ved eneste Behandling den 14de Marts i Fjor, i alt væsentligt giver Forbrugsforeninger ganske den samme Skattefrihed, som er foreslaaet her. Det ærede Medlem omtalte samtidig den københavnske Skatteprocent og udtalte Frygt for, at Folk skulde flytte til København, fordi de her vilde komme til at svare lavere Skat. Jeg har flere Gange mødt den samme Betragtning, men naar det ærede Medlem taler med Pensionister eller lign. i Fredericia, som vilde flytte til København, fordi Skatterne her skulde være lavere, saa bør han gøre dem opmærksom paa, at hvem der drager til København af den Grund, rejser forkert i Byen. Det overses, at den københavnske Beskatning er baseret væsentlig anderledes end i Købstæderne, hvor de have en meget ringe, en alt for ringe Skat paa fast Ejendom, saaledes at den overvejende Part af deres Fornødenheder maa erhverves ved at udskrive Skat paa Formue og Lejlighed. For Københavns Vedkommende udskrives derimod over Halvdelen af Skatterne — jeg taler ikke om den Indtægt, som Kommunen har af de kommunale Ejendomme og Forretninger — som Skat paa fast Ejendom, som Grundskat og Arealskat, medens under Halvdelen udskrives som Indkomstskat. I Aaret 1900 stillede Forholdet sig saaledes, at der i Grund- og Arealskat udskreves 4,218,535 Kr., og i Indkomstskat 3,492,493 Kr., altsaa i alt 7,711,028 Kr. Tager man nu blot et Par Eksempler fra enkelte Købstæder, stiller Forholdet sig der saaledes: I Randers udskreves der paa samme Tid